

Az ünnep után rövidesen az un. ünneptelen félév következik. Ez egy rosszul berögzült kifejezés, hiszen a Szentháromság Isten halál és kárhozat feletti győzelméről szólnak ezek a vasárnapok. Arról szólnak, hogy mindazt az ajándékot, amit az elmúlt időszakban kaptunk, tántumként forgassuk Isten dicsőségére, testvéreink és a magunk hasznára. A legfontosabb pedig az, hogy legyünk nyitottak az Isten ajándékaira, tudjunk hittel és tiszta szívvel kérni, és adni, ott ahol valóban szükség van rá.

Áldott Ünnepeket

Nagy Péter lelkesz

Gazdag pünkösödünk

van az idén gyülekezetünkben. Ilyenkor jobban figyelünk a Szentlélek ajándékára a közösségben és az egyénben is. A Szentlélek az Igét adja nekünk és szívbeli, belső egyetértésre segít az Igével. Ilyenkor kereshetjük a Szentlélek ajándékait, gyümölcseit a magunk és a testvérek életében. Ilyen ajándéknak tekintetjük azt a sokféle gyülekezeti eseményt az ünnep előtti napokban, mégpedig szinte minden érzékszervünkön keresztül: akár a szem, akár a fül, akár a szív, vagy a megértés útján tapasztaltuk meg. Jó volt látni a gyülekezet házaspárjainak üdítő örömét a színpadon, hallani az énekkar záró koncertjét, a vendégek szemével is ráébredni arra, hogy mennyi érték van a lakókörzetünkben, s végül részesedni mindabban, amit a paniti testvérek ittléte jelentett a közös istentiszteleten.

Mindez egy irányba mutatott: arra a kegyelemre, mellyel az Atya ajándékozott meg minket a Megfeszítettben a Lélek által. Ha nem erre mutattak a dolgok, akkor csak egy kellemes együttlét volt, baráti találkozó. De átértük és a közös istentiszteleten részesedtünk az igehirdetés, az ének, imádság, sákramentum és közösség által a Szentlélek Isten ajándékában. Ezért feledhetetlen ez a néhány nap, többet kaptunk, mint gondoltuk volna.

A közösségi tapasztalás mellett örülhetünk annak, hogy ezen a pünkösödön jutott arra az elhatározásra egy felnőtt gyülekezeti tagunk, hogy hitvallást tegyen Isten és ember előtt az ő hitéről, Isten kegyelméről és a saját döntéséről. Isten kegyelméből mindig vannak, akik úgy érzik, megérett bennünk az elhatározás és tenni is szeretnének érte valamit. Örülünk annak, hogy az Egyház Ura alkalmasnak találja a mi gyülekezetünket arra, hogy eszköze legyen egy-egy választotta elhívására. Imádsággal, zoltáros istentisztelettel készülünk erre.

Találkozások Pünkösöd körül (gondnoki beszámoló)

Róma 5, 17

„Ha pedig az egynek elbukása miatt uralkodhatott a halál egyetlen ember által, akkor még inkább igaz, hogy azok, akik bőségesen kapják a kegyelem és az igazság ajándékát, uralkodni fognak az életben az egy Jézus Krisztus által.”

Jó visszagondolni az idei Húsvétól a ránk következő Pünkösödig eltelt időszakra. Krisztus feltámadása után különleges találkozások sorozata következett. Ezek betetőzése a Pünkösöd csodája. A Szentlélekkel való betöltekezés sok ezer ember között teremtett különleges egységet. Készüljünk mi is, legyünk nyitottak a Szentlélek ajándékára. Jó lenne, ha legalább gyülekezetünk néhány száz fős tagsága átélhetné ezt a közösséget. Tegyük érte, szánjuk oda magunkat. Ha sok ilyen gyülekezet lesz hazánkban, az az egész országot meg fogja változtatni, át fogja járni. Kezdjük a változást magunkon! Legyünk nyitottak, keressük a Szentlélekkel való találkozást! Így lehet igazi, hiteles Ura Magyarországnak is Jézus Krisztus.

Hitünk megerősítésének alapja az imaéletünk. Ennek kiemelkedő lehetősége az ünnepek előtti imaközösség is. Április 19-én, Nagyszombaton Csűrös-Varga Vanda és Némethné Pötördi Zsuzsanna szervezésében kicsiny, de hálás szívű csapattal élhettük át az igeolvasás, az elmélkedés, az egyéni és a közösségi ima váltakozásában a Nagyhét és a Húsvét üzenetének ajándékát. Várunk mindenkit a pünkösdi alkalomra május 6-án este 9 órára.

Április 26-án Fraskóné Hatos Katalin vezetésével zajlott a körzetek találkozója. Ezúttal a gyülekezeti „(körzet)határon túliakat” hívták össze a szervezők.

A húsvéti ünnepek miatt áprilisban a hónap utolsó vasárnapjára csúszott az óvodások szokásos templomlátogatása. Május 25-én pedig az óvodánktól búcsúzó kibocsátó istentiszteletére került sor. Idén is sok óvodás gyermek és

családja választotta iskolánkat. Már meg is született a négy első osztály csoportbeosztása. Köszönjük az óvoda és az iskola vezetőinek és munkatársaiknak az összehangolt közösségfejlesztő munkájukat. Építjük az óvoda-iskola-gyülekezet háromszög együttműködését a szülőkkel, gyermekekkel és a gyülekezet többi tagjával összhangban. Augusztus 26-29-én lesz az elsős családokkal közös bográcsozás a templomkertben. Kérjük segítők, süteménysütők, bográcsmesterek jelentkezését a lelkészeknél és nálam.

Április 27-én volt ebben a félévben az utolsó vasárnapi *ajtónyitogató istentisztelet*.

Május 10-én és 17-én szombaton az Evangéliumot Minden Otthonba (EMO) közösség munkatársai segítségével hívogattuk Budatétény érdeklődő lakosait május 24-ére, a templomunkban tartott evangélizációra, Hajdú Bálint Kadosa szolgálatára. Egyik szemem sírt, a másik nevetett. Sajnos, a gyülekezetnek és a presbitériumnak csak kis része vett részt ebben a szolgálatban. Viszont azokkal, akik bekapcsolódtunk ebbe a lehetőségbe, sok örömet és komoly találkozást érthettünk át. Odaszánt testvéreket ismerhettünk meg és mi magunk is sokat tanulhattunk, tapasztalhattunk környezetünkről és önmagunkról. Köszönet illeti ezért Fraskóné Hatos Katalin presbiter testvérünk és Sztanó Péter EMO vezető szervező munkáját.

Május 18-án Lázár Csenge, gyülekezetünk egyik teológus hallgató tagja prédikált. Pető Gergővel, a másik teológussal együtt bekapcsolódtak az Urvacsozók körüli szolgálatokba is. Isten áldását kérjük tanulmányaikra és életükre.

A *Budafoki Esték* keretében május 27-én Khalid Youssef főesperes érdekes és elgondolkasztató előadást tartott a közel 2000 éves, de 1800 éve üldöztetés alatt álló egyiptomi kopt közösség múltjáról, jelenéről és magyarországi helyzetéről.

Május 30 – június 1 között érkezett hozzánk *mezőpaniti testvérgyülekezetünk* 42 tagja. Szalontay Károly presbiter testvérünk igen szoros és színvonalas programot szervezett. Eközben sokan és sokféle találkozást tapasztalhattunk meg, amiről a jelen Hírlevél más lapjain is olvasni lehet. Számomra elgondolkasztó volt, hogy paniti testvéreink közül milyen sokan tartják számon a mi gyülekezetünkkel fenntartott kapcsolatot. Ápoljuk ezt az ajándékot, hordozzuk rendszeresen imádságban az ottaniakat. Köszönöm a szervezők és a házigazdák odaszánását.

Május 31-én volt a gyülekezet kórusának és a Mozart ifjúsági zenekarnak a közös koncertje.

Június 4-én 16h30-kor 5 perces harangszóval emlékeztünk a történelmi Magyarország szétszakítására és figyelmeztettünk a Nemzeti Összetartozás Napjára. Az összetartozást a hétköznapokon is munkálni kell, de felemelő volt aznap este gyülekezetünk és iskolánk képviselőitében koszorút elhelyezni a nagytétényi országáslónál.

A *zoltáros istentisztelet* (vespera) rendszerint úrvacsorai előkészítőként is szolgál. Június 7-én volt ennek a szolgálatnak a 10. évfordulója gyülekezetünkben.

Június 14-én 10 órakor lesz iskolánkban a ballagás, amire minden gyülekezeti tagot is szeretettel várnak. Másnap pedig tanévzáró istentisztelet lesz templomunkban.

Július 6-án, vasárnap 18 órakor Borsányi Márton szervezésében klasszikus zenei koncert lesz templomunkban. Hívogassuk ismerőseinket, barátainkat erre az alkalomra.

Pályázati támogatásnak köszönhetően idén is segíteni tudjuk a részvételt augusztus 11-16 közötti nyári táborunkban. Élünk ezzel a lehetőséggel, ahol kiváló előadásokkal és kiváló emberekkel találkozhatunk. Jelentkezni Papp Tamás presbiternél lehet.

Augusztus 15-én indul terveink szerint a főzés az iskolánkhoz tartozó konyhában. A lehetőségekről Vighné Sági Katalinnál, a gyülekezetünk által erre a célra alapított Reformator Culina Kft. ügyvezetőjénél lehet érdeklődni. Szolgálatát és odaadását ezúton is köszönöm.

Egyházunk gazdasági törvénye szerint az *egyházfenntartási járulék* (nem adó!!!) ajánlott minimál összege a jövedelem 1%-a. Köszönjük, hogy a testvérek anyagiilag is hordozzák gyülekezetünket.

Várjuk a testvérek adományait arra a célra, hogy a *templom külső megújítása* és rendbetétele folytatódhasson, valamint a *parókia felújítása* megkezdődhessen. Továbbra is kérjük, hogy ki-ki lehetőségeihez mérten, havi rendszerességgel vállalja az anyagiakban megnyilvánuló hálaáldozatot.

Hívom a testvéreket a hónap végi istentisztelet után az *intézményeinkért tartott imaközösségre* nyáron is.

Kívánom, hogy keressük és éljük meg a találkozást a Szentlélek ünnepén.

Ap. Csel. 1, 8

„... erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt a föld végső határáig”

Áldás! Békeesség!

Németh Géza gondnok

Ezt mindenkinek ki kellene próbálnia (gondolatok a látogatásról)

A látogató szolgálat szeptemberi megbeszélésén került elő a téma: jönne az „EMO”. Korábban már hallottam róluk, kíváncsi lettem, milyen lenne egy másik „technikával” dolgozni; Itt az alkalom, hogy kipróbáljuk magunkat egy valóban éles helyzetben. Sajnos a látogató szolgálat aktív tagjai egyre kevesebben vannak, ezért egyre nagyobb az a terület, ahová csak szeretnénk eljutni. Így esett a választás a budatétényi részre.

Hosszú szervező munka előzte meg az utolsó három hétvégét. Bevallom sokszor gondoltam azt, hogy nem fog összejönni a dolog. A terület kijelölése ahol látogatnánk; alkalom, amire hívunk mindenkit; önkéntesek, akik időt szánnak minderre; segítők, akik itt lesznek velünk. Aztán végre beindult a dolog, úgy alakult minden, ahogy reméltem. Lettünk elegenden és az időjárás is pont az „alkalomhoz” illő volt.

Azt vártam ettől a lehetőségtől, hogy új erőre kap a gyülekezetünkben a látogatás, és néhány olyan ember kerül a látókörünkbe, aki szívesen venne, igényelne egy kis figyelmet. Nem is számítottam arra, hogy részemről alakulhat így. Én gyülekezeti „párt” kaptam, gondnokunkat, Németh Gézáét. Így könnyebbnek éreztem a helyzetet. Sokféle emberrel találkoztunk, és tapasztalataink alapján elmondhatjuk, a vártnál jobban sikerült a dolog. Beszélgettünk udvarias ateistával; nyitott katolikussal; olyannal is, aki kikérte magának, hogy mi nem tudjuk róla, hogy hová tartozik; egyháztagadó reformátussal; ateista evangélikussal; kedves, közösséghez nem tartozó nyitott gondolkodású értelmiséggel; kerthelyiségben ülő - engem nem érdekel - morcossal, gyülekezetünk tagjaival; sőt olyannal is, aki az interneten olvasott a dologról és tudta, hogy valaki becsenget hozzá. Fiatalokkal, akik éppen motort szereltek és elmesélték azt is, hogyan készültek a konfirmációjukra és mi történt azóta. Eldugott zsákutcák mélyén lakókkal is, akik egyből megnyíltak egy kedves köszönés hallatára és bizalmat érezve mesélték el életüket. Valószínűleg ők az „ígéret földjére” jöttek, de azt valahogy nem egészen ilyennek képzelték. Jó volt családokkal találkozni, akik örömmel mesélték, hogy ősztől gyermekük is az iskolánk tanulója lesz és nagyon örültek, hogy felvételt nyertek.

Hálás vagyok mindezért, mert valóban újra láthattam egy kis valóságot. (Nem mintha nem tudnám, de így még nyilvánvalóbb volt). Nem a hangosan tiltakozók, hanem a halkán belenyugvók voltak rám a legnagyobb hatással. Nem volt értelmetlen a dolog, mert az evangelizációra eljött valaki, aki éppen dolgozott a látogatásunk napján, de a meghívónk felkeltette érdeklődését és utána szívesen maradt velünk beszélgetni. Feladatunk is akad még bőven: sok olyan címünk van, ahol várják a további megkeresésünket. Részemről már alakul a dolog, mert a néni, akit a második szombaton újra meglátogattunk csodálkozva kérdezte: „Nem felejtettek el engem?” Talán a felejtést tartják általánosnak manapság.

Érdekes embereket ismerhettünk meg „EMO”-s testvéreink közül is. Néhányan már a szervezet megalakulásakor csatlakoztak és azóta is rendíthetetlenül, időt és energiát nem kímélve hirdetik az Urat a maguk módján. Tudok olyan gyülekezeti tagunkról, aki még főiskolás éve alatt találkozott velük és egy ilyen

beszélgetés indította őt el a Krisztushoz vezető úton. Most az a feladatunk, hogy ezt az új lendületet kihasználjuk, és megújult erővel folytassuk mi is munkánkat. Ezt mindenkinek ki kellene próbálni. Ez az, amit valóban mindenkinek meg kellene próbálnia; ilyen módon kapcsolatot teremteni környezetével. Talán másképpen tudnánk viszonyulni embertársainkhoz, élethelyzetekhez, hová tartozásához. Jobban értékelnénk azt a kincset, amit mi már megkaptunk az Úrtól és megoszthatnánk másokkal is. Lelkes látogatóink közül néhányan leírták véleményüket, tapasztalataikat, amit most megosztunk mindenkivel.

Hatos Kata

Összességében pozitív élményként éltem meg a látogatószolgálatot. Sok érdekes emberrel találkoztam, miközben sétáltam egy jót a szép időben. Nem is volt olyan nehéz, mint ahogy elképzelttem, mert az emberek (legalábbis velem) nem voltak bunkók. Csak akkor volt kicsit nehezebb a dolgom, amikor közbe vágta, hogy ők katolikusok / nem hívők, akkor gyorsan ki kellett találnom valamit, amivel mégis vonzóvá tehetem a szombati alkalmat, vagy a keresztyénséget. Aztán ez a "valami" eléggé gyorsan sablonos lett: amikor katolikusok vágta közbe akkor az alkalom ökumenikus jellegét domborítottam ki; amikor hitetlenek vágta közbe, akkor pedig arra utaltam, hogy egy próbát azért megér + ha van kérdése /kétsége/ stb. akkor ott szívesen meghallgatjuk. Nagyon megérte elmennem és szolgálnom, mert sok tapasztalatot szereztem azzal kapcsolatban, hogy hogyan lehet megfogni az emberek figyelmét, és milyen reakciók lehetnek részükről.

Pető Gergő teológus

Az emberek szeretnek meghívót kapni. Főleg evangelizációra, bár nem tudják, hogy mi is ez. És amikor meghallják, hogy ez a református gyülekezet hívása két dolog történik: vagy felkutatják a saját gyerekkori emlékeiket, és mivel lezárták azt a korszakot nem kérnek belőle; vagy pedig elveszik, de elsüllyeszti a többi szóróanyag közé. Egyfelől örömteli, hogy szeretnek beszélgetni, elmesélni az életüket, de szomorú is, mert amint ez intézményes keretek közé szorulna, rögtön elutasítják. Két történet ragadt meg abból a délelőttől, amit az evangélium terjesztésével töltöttem. Egyik egy bácsi, aki egy idős néni házi ápolója volt. Somogy megyéből származott. Nagyon becsületes embernek tűnt, akiben nagy felelősségérzet és szeretet lappang. Református, de mégsem kért a térítésből. Ehhez hozzájárult, hogy az Amerikába elszármazott gyermeke, kint a szcientológus szektát boldogítja. A másik bácsi egy hatvanöt éve, boldog házasságban élő bácsika, akinek mindene a felesége. És amíg van addig nincs gond. Addig van kivel beszélni, van kivel sétálni, van kivel gondozni a kertet. Mind a ketten nagyon beszédesek voltak. Örültek, hogy beszélhettek. Mégsem kértek az „ajánlatunkból”. Mi történik, ha ezek a biztonságot jelentő dolgok eltűnnek az életükből? Remélem, hogy akkor eszükbe jut a beszélgetés, és hogy van lehetőségük hozzánk fordulni és mi meghallgatjuk őket.

Lázár E. Csenge teológus

Nagy Lászlóné vagyok és itt Budafokon élek egy sokemeletes házban, ahol zárkóztan élnek a családok .A gyülekezeti hírlevelet is leginkább csak a postaládába tudom betenni, ha bejutok is a lakótelepi házba. Hálás vagyok Istennek azért, hogy az „EMO” keretén belül (május 17-én, szombaton délelőtt) egy nyíregyházi asszonykával látogathattunk és a május 24-i evangelizációra meghívókat adhattunk át a Völgy és a Hant utcákban élőknek, akik családi házakban laknak. Több mint 50 kapun csengettünk be. Sok házban otthon voltak és kijöttek a kapuhoz, tisztelettel meghallgattak minket és csak azután fejtették ki véleményüket. Már ez is pozitív érték; érezni lehetett a válaszukból, hogy a hit és az evangélium fontossága megérintette őket. Felekezeteiktől függetlenül hirdettük a májusi evangelizációt. Összesen három helyen kaptunk negatív választ; azokat is természetes egyszerűséggel fejezték ki.(Hit Gyülekezetébe járok; nem gyakorlunk semmilyen vallást; nem tudunk eljönni más elfoglaltság miatt, bár reformátusok vagyunk).

Nagy Lászlóné nyugdíjas

Találkozás

Gyülekezetünkben, a 2014-es évet a találkozások évének nyilvánítottuk. Első hallásra, egyszerűnek tűnt a fogalom, de egy idő után rá kellett döbbenem, hogy milyen összetett.

Találkozás – lehet összejövétel, emberek találkozása, de találkozhatnak utak, életutak, eszmék, nagy szellemek, nézetek, felfogások, találkozhatunk hibákkal, vagy bizonyos cselekedünk találkozhat tetszéssel, elismeréssel, de a legfontosabb: találkozhatunk Istennel, és a hittel.

Május végén testvérgyülekezetünk küldöttsége, Mezőpanitról érkezett Budafokra. Komoly előkészületek után, nagyon vártam az érkezésüket. Rövid három napot töltöttünk együtt, de ez volt számomra a TALÁLKOZÁS. Voltak, akiket már régóta ismertem, de sokakkal most találkoztam először, és ami döbbenetes, nem csak találkoztunk, hanem egymásra találtunk. Nagyon nehéz volt tőlük elbúcsúznom, és most két nappal később, kavarnak bennem az érzések, és érzelmek, amiket nem tudok még megfogalmazni. Talán pár hét után leülepednek, és a helyükre kerülnek.

Szerencsére találkoztam Márai Sándor egy írásával, ami tökéletesen megfogalmazza azt, amit én érzek. "Meggvárni, egy angyal és egy Szent türelmével, amíg a dolgok, emberek, eszmék, helyzetek, melyek hozzánk tartoznak, eljutnak hozzád. Egyetlen lépést sem sietni feléjük, egyetlen mozdulattal, szóval sem siettetni közeledtetek. Mert bizonyos emberek, eszmék, helyzetek, melyek életedhez, jellemedhez, világi, és szellemi sorsodhoz tartoznak, állandóan útban vannak feléd. Könyvek. Férfiak. Nők. Barátságok. Megismerések, igazságok. Ez

mind feléd tart, lassú hömpölygéssel, és találkoznotok kell egy napon. De ne kapkodj, ne siettesd útjukat, és közeledésüket. Ha nagyon sietsz feléjük, elkerülheted azt, ami fontos és személyesen a tiéd. Várj nagy erővel, figyelmesen, egész sorsoddal és életeddel."

A mielőbbi találkozás reményében, Isten kegyelme legyen velünk a továbbiakban is!

Szalontay Károly

Köszönjük budafokiak!

A mai rohanó világunkban képtelenek vagyunk odafigyelni egymásra, nem vesszük észre a felénk küldött mosolyt, a kinyújtott kezeket gyakran sietve eltaszítjuk magunktól. Mindez azért történik meg, mert magunkra sem számunk elég időt, annak érdekében, hogy felmérjük mi is hiányzik a saját életünkől, miért rohanunk el egymás mellett, miért elég legtöbbször egy rutinos köszönés?! Lehet, hogy félünk, a ránk-magyarokra jellemző panaszáradattól, esetleg dicsekvéssel találjuk szemben magunkat. Nagyobb körültekintéssel tervezgetve napi tevékenységeinket, szabadidőnket, észre kellene vegyünk, hogy nagy szűkségünk van az egymásra való odafigyelésre, egymásnak a meghallgatására, a személyes beszélgetésekre, különféle szervezett együttlétekre, amelyek ne a munkánkról, hétköznapijainkról szóljanak, hanem saját magunkról, lelki életünkről.

Több, mint harmincöt éves pedagógusi pályafutásunk alatt mindig úgy éreztük, hogy tenni és ismételten tenni kell azért, hogy szolgálatunkat hiánytalanul végezzük. Nemcsak hivatásnak, hanem küldetésnek éreztük oktató-nevelő munkánkat. A számos nehézség között nagyon sok szép és kellemes emlékünk van, eredményes-sikeres tanítványokkal büszkélkedhetünk. Sajnos, ma az értékrend megváltozott és gyakran fáradtságossá kezd válni a mindennapi munkánk. A hit megtartó erőt jelentett számunkra, ezért soha nem határolódtunk el egyházunktól. Így kerültünk kapcsolatba 1996-ban a budafoki gyülekezet egykori lelkipásztorával, Illés Dáviddal és családjával, Gyarmati Imrével és családjával, Dr. Németh Géza gondnokkal és folytatódott a sor Nagy Péter lelkipásztorral. Személyes élményeink közé tartoznak a találkozások, a Gyarmati Réka esküvője, Péter-Pál napi rendezvények, a millenniumi zászló „**megszerzése**” gyülekezetünk és iskolánk számára, az iskolánk előtt elhelyezett kopjafa együttes felavatásakor Nagy Péter lelkipásztor ünnepi áldása (2006).

Úgy érezzük, hogy minden embernek küldetése van itt a Földön. Nekünk, a népnevelői munka jutott Erdély szívében, vagyis oktatni-nevelni, hitet és reményt oltani az emberekbe, vigyázni a gyökerekre népi értékeink átmentése által, hagyományörző tevékenységet folytatva több évtizeden át. Öröm és hála tölti el szívünket, hogy ebben a nagy globalizációs világban találkozhattunk Budafokon olyan lelkes, önzetlen egyháztagokkal, funkcióban levők-

kel, vagy más személyekkel, akik egy közös cél érdekében számunkra lehetetlen „**művet**” terveztek és valósítanak meg, vagyis azt, hogy **óvoda-iskola-egyház** együtt haladva a megmaradás biztos zálogául szolgáljon. Páratlan élményt jelentett számunkra a budafoki látogatásunk. A szeretetteljes fogadtatás, a gazdag programok, a csodálatos hosszú beszélgetések, igehirdetés, koncert, kórusok szolgálata stb. felejthetetlen emlék marad számunkra. Köszönjük budafoki gyülekezet, köszönjük kedves ismerősök, barátok, pedagógustársak, hogy általatok gazdagabb, szebb és színesebb lett életünk. Feltöltődve, új erővel folytathatjuk megszokott munkánkat, bízva abban, hogy kapcsolatunk, úgy egyházi, mint iskolai szinten gyarapodni fog.

Áldott pünkösti ünnepeket kívánunk,

Mezőpanit, 2014. június 4.

Deák Júlia és János

Körzetek áprilisi találkozója

A látogató szolgálat munkaterve szerint április 26-án került sor az idei körzetek találkozója. Fraskóné Hatos Kati irányításával ez évben a „határon túli” gyülekezeti tagjainkat szólítottuk meg. Azokat, akik a kijelölt körzethatáron kívül laknak, de templomi közösségünkhöz kötődnek valamilyen módon. Mivel ebbe a körbe a Kis Halacska Óvoda jó néhány családja is bele tartozik, én is részt vállaltam a találkozó szervezésében és lebonyolításában.

Hálás vagyok azért, hogy sokan elfogadták a meghívásunkat és részt vettek ezen a délutánon. A gyerekek Kirner Dóri, Rideg Erika és Jani Marianna vezényletével játszhattak, társasozhattak, kézműveskedtek, felfedezték a templomkertet. Ezalatt mi teljesen megtöltöttük a toronyszobát.

Nagy Péter igei szolgálata után ismerkedő beszélgetésre nyílt lehetőségünk. Minden jelenlévő megszólalhatott és elmondta magáról, amit egy bővebb bemutatkozásban fontosnak tartott. Többen kitértek arra is, milyen szálakkal kötődnek a budafoki gyülekezethez. Jóleső volt ezt a személyességet meg tapasztalni, és azt is, hogy a gyülekezet vezetői is figyelmet szenteltek az így összejött csoportnak. Megerősítő volt hallani, mikor többen is arról számoltak be, hogy a gyerekük óvodába kerülése fordulópontot jelentett a közösséghez kapcsolódásban is. Volt jelen olyan család is, akinek nagyobbik gyermeke a református iskolában folytatja tanulmányait. A hozzászólások, visszajelzések által mindnyájunkban erősödött az együvé tartozás érzése. Különösen meghittette a beszélgetést, az egyik házaspár bizonyágtétele. Kata és férje akik a két éves iker lánykáikkal érkeztek. Az édesanya elmondta, hogy ő a szomszéd gyerekeket hozta-vitte oviba, így került kapcsolatba az óvó nénikkel. Megfogta őt a kedvesség és a szeretetteljes légkör, amit ott tapasztalt. Akkor még nem volt gyerekük, de nagyon vágytak már arra, hogy legyen. Az óvodai csoport rendszeresen imádkozott értük. Végtelenül hálásak és szeretnék jövőre ide hozni az

ikreket oviba. Számomra külön örömet jelentett, hogy óvodai munkatársak is eljöttek erre a beszélgetésre.

Nagyon jó volt hallani ezeket a történeteket. Köszönet érte az ötletgazdának és mindazoknak akik eljöttek. Mindannyian feltöltözve mehettünk haza.

Némethné Pötördi Zsuzsa lelkipásztor

Pünkösti imádság

Miután azért az első pünkösdön olyan nagy mértékben kitöltötted a Szentlelket, én is e pünkösd napján Szentlelket kérek Tőled. Üdvösséges ajándékait és azok nagyobb mértékét kérem. Azért kérem, hogy szenteljen meg, jobbitson, igazgasson, erősítsen, vigasztaljon. Azt kérem, hogy Ő tanítson engem imádkozni, sőt, hogy Ő maga esedezék bennem kimondhatatlan fohászokkal. Azt kérem, hogy szerezzen bennem lelki örömet, Isten iránti és atyafiúi szeretetet, béketűrést, kegyességet, jóságot, hitet, alázatosságot, mértékletességet. Azt kérem, hogy tegyen engem buzgóvá és állhatatossá a jóban és vigyen mind nagyobb tökéletességre keresztyén tiszteim gyakorlásában. Ámen

2014-es év tervezett programjai

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy az alábbi programokban lehetnek változások!

Ezért kérjük, hogy kísérik figyelemmel az istentiszteletek után elhangzó hirdetéseket, vagy tájékozódjanak a gyülekezet honlapján, vagy érdeklődjenek a lelkesi iroda telefonszámán.

9. hétfő	10.00	Úrvacsorás pünkösti istentisztelet
21. szombat		Vizi túra a Dunán
29. vasárnap	11:30	Imaközösség az intézményekért
Július		
1. kedd	19.00	Presbiteri gyűlés
6. vasárnap	18.00	Borsányi Márton és vendégei koncertje
7. hétfőtől		Gyülekezeti hittantábor Mátraházán
21. hétfő		Ovis napközi
27. vasárnap	11.30	Imaközösség az intézményekért

28. hétfőtől		Ifis hét Erdélyben
Augusztus		
5. kedd	19:00	Presbiteri gyűlés
11. hétfőtől		Nyári gyülekezeti tábor
31. vasárnap	11:30	Imaközösség az intézményekért
Szeptember		
2. kedd	19:00	Presbiteri gyűlés
6. szombat-tól		Szőlőskert Gyermeksátor
28. vasárnap	11:30	Imaközösség az intézményekért
30. kedd	18:00	Budafoki esték
Október		
4. szombat	8:00	Templomtakarítás 1
	18:00	Vespera
7. kedd	19:00	Presbiteri gyűlés
11. szombat		Demjén kupa az iskolában
26. vasárnap	11:30	Imaközösség az intézményekért
31. péntek	18:00	Reformáció emléknapja a templomban
November		
1. szombat	18:00	Vespera
4. kedd	19:00	Presbiteri gyűlés
15. szombat	8:00	Templomtakarítás II
18. kedd	18:00	Budafoki esték
30. vasárnap	11:30	Imaközösség az intézményekért
	16:00	Adventi gyermekműsor
December		
2. kedd	19:00	Presbiteri gyűlés (költészet)
6. szombat	18:00	Vespera
7. vasárnap	16:00	Órbottyániak karácsonya
14. vasárnap	15:00	Idősek karácsonya
20. szombat	16:00	Imadélután
24. szerda	16.00	Karácsonyi istentisztelet (gyerekeknek)
	23.00	Karácsonyi istentisztelet
25. csütörtök	10.00	Karácsonyi úrvacsorás istentisztelet
26. péntek	10.00	Karácsonyi úrvacsorás istentisztelet
28. vasárnap	11:30	Imaközösség az intézményekért
31. szerda	23:55	Évzáró úrvacsora

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

Vasárnap:

10.00 Istentisztelet,
minden hónap első vasárnapján úrvacsora,
minden hónap harmadik vasárnapján szeretetvendégség
18.00 Ifjúsági óra

Hétfő

18.30 Énekkar

Kedd

9.30 Baba-mama kör
18.00 Bibliaóra

Szerda

10.00 Bibliaóra nyugdíjasoknak
17.30 Női bibliaóra (kéthetente)

Csütörtök

8.00 Bibliaóra
19.30 Ádám kör (kéthetente)

Péntek

18.30 Gyülekezeti foci a BMTE pályán

Szombat

18.00 Vespera (minden hónap első szombatján)

Budapest-Budafoki Református Egyházközség
1221 Budapest, Demjén István u. 2.
Telefon: 229 22 78
E-levelel: reformatus@bfok.t-online.hu

Lelkipásztor: Nagy Péter
Iskolalelkész: Csűrös András
Beosztott lelkészek: Csűrös-Varga Vanda és Papp-Tóth Viola
Gondnok: Németh Géza
Diakónus: Jani Marianna
Hitokató: Ábrahám Angéla
Honlapunk: <http://www.bfokref.zsoltar.hu>

Pünkösdi csendesnapunk

A Rózsakerti Demjén István Református Általános Iskolával tavaly Ócsán voltunk csendesnapon, Húsvétkor református templomunkba jártunk –most Pünkösdkor pedig iskolánkban maradtunk, s ott figyeltünk Isten szavára.

Pünkösöd előtti csütörtökön az alsósoknak volt csendesnapjuk. A tornateremben gyűltünk össze, melyet ízlésszerűen berendeztünk, szószékkel, székekkel, hogy a hangulat „templomos” legyen. A csendesnapot már több hete készítette elő Németh Anikó tanítónő, aki zenész csapatot is verbuválva fordította figyelmünket az énekek, ezáltal az ünnep felé. Első napi szolgálonk Bíró Zsuzsa kelenföldi beosztott lelkész volt, aki igehirdetésében arról beszélt, hogy Krisztus felment a mennybe, ott ül a trónuson. Életkori sajátosságoknak profin megfelelően hozta közel mindannyiunk számára, hogy Krisztus hogyan királyunk. Ahogy mondta: Krisztus minden pillanatban szemmel tart téged. Majd Zsuzsi egy éneket is megtanított az alsósoknak. Utána Marselinus atya szolgálata jött, aki az ideiglenes tanév részében a katolikus hittant tartotta iskolánkban. A verbita szerzetest nagyon megszerettük, és énekeivel; magyar, kongói, indonéz dalaival igazán megmozgatta testünket és lelkünket is. Az igei rész után a tanulók az asztalközösség öskeresztény szokását élték át – piknikézés formájában. Örömmel láttuk, hogy egy-egy pokróc, süte-

mény és gyümölcs hogy meg tudta változtatni az iskolaudvart! Azt követően elmélyítő foglalkozásokon vettek részt a gyerekek, osztályonként közös alkotás végzésével, játékkal. A csendesnap végén pedig lufieregetés következett. Pünkösdkor a Szentlélek kitöltését és az Egyház születésnapját ünnepeljük. Utóbbit nem tortával, hanem lufikkal szemléltettük. Egyben a fehér lufik elengedése azt is jelezte: Isten kinyitotta a menny kapuját, Krisztus helyet készített nekünk, és ha a Szentlélek a szívünkben van, ugyanúgy emelkedünk majd föl, ahogyan a lufik. A lufieregetés előtt nehéz volt csendet teremteni, de a közösen elkezdett éneklésre egy szempillantás alatt jól reagáltak a gyerkőcök. Nagy élémény volt, ahogyan mindenki egy-egy lufit elengedett, összesen az alsósok 280, a felsősök 170 lufit!

A nagyobbak pénteki csendesnapját szintén énekléssel kezdtük. A felsősök között Thoma László gazdagréti beosztott lelkész szolgált, aki az elején két ifjúsági énekre is megtanított minket. Lelkesen kezdte az éneklést, és lassan-lassan bekapcsolódtak a felsőseink is. Laci kitűnően énekel, és nagyon jó ige- és témaválasztással hozta szívünkhöz közel Isten Igéjét. Pál apostol képét olvasta föl, mely szerint az Egyház Krisztus testének tagjaiból áll. Könnyed stílussal, ám komoly mondanivalóval, tisztán igei látással beszélt arról, hogy a Pünkösöd a közösség ünnepe. A közösség fontosságát hangsúlyozta, melyben mindenkinek szerepe, feladata van. Az Istennel való közösség pedig a Szentlélek által elérhető és érthető meg. Szolgálonk aztán az igehirdetés után is éneklésre serkentette a fiatalokat, akik igen lelkesen énekeltek az ifjúsági énekeket. Laci után újra Marselinus atya következett tapssal, mozgással teli éneklésével. A nap hasonlóan folytatódott, mint a kicsiknél, s végül a lufieregetéssel zártuk napunkat, s egyben hetünket is. A lufik felszállása közben egy ifjúsági ének szólt a hangszórókból, s a nyolcadikosoknak a lufikról a búcsú is eszükbe jutott. Jövő héten ballagás.

Istentől megáldott, gyönyörű hitéleti alkalmaink voltak, melyben éreztük, hogy a Szentlélek jelen van az iskolánkban. Dicsőség legyen Istennek!

Csűrös András

Tanévvégi elszámolás

Tanév vége. Megnövekedett számú és létszámú református intézményeink sorában mind-mind máshogyan éljük meg a tanév végét. És mind egy kicsit hasonlóan. Sikerült. Sikerült valamit átadnom abból a kincsből, amit Isten rám bízott. Különösen kedves a tanév vége és Pünkösöd találkozása. Erővel és Szentlélekkel készíti fel az Úr a ballagókat, a nyárra indulókat, a bizonytalanba vágókat, és mindannyiunkat. Eszünkbe juthat az intézményben Krisztus szavai, amit egy másik befejezésnél használ, mégpedig az utolsó napok kapcsán. Éheztem és ennem adtatok... Ennek az analógiáján haladva tekintsünk vissza az elmúlt évre! Éheztem...

Vajon minden éhezőnek adtunk-e enni? Vajon el tudtuk-e fogadni az ajándékokat, amelyeket kaptunk? Református iskolánk gyülekezeti fenntartású, s egész évben érezhettük a közösség ajándékait. Csodálatos lehetőség, hogy folyton imádságban hordoznak minket, gondolnak ránk, s ezzel tartanak fent, segítenek „lebegni a vizek felett”. Az élő gyülekezet elbírja az intézményt – tapasztaljuk meg örömmel. Közben látjuk más szomorúbb példákban, hogy az intézmény nem bírja el a halott közösséget. Öröm volt megtapasztalni, hogy Istenünk a lelki táplálékon túl megsegített minket: óvodánk után már iskolánk is van. A 2012-ben átvett sulifolyamatosan bővül, létszáma növekszik, s ehhez új tanerőre is szükségünk van. Honnan fognak érkezni? – kérdeztük kicsit aggodalmaskodva. Aztán megtapasztaltuk, hogy a madaraknak van fészük, akkor nekünk is lesznek új tanítónőink, tanáraink. Ajándékokat kaptunk a környező gyülekezetektől: a tanárokat, akiket ajánlottak, a tanulókat, akiket küldenek. Az iskola reményeink szerint vissza is fogja küldeni őket a gyülekezetek közösségébe. Szomjaztam...

Ahogy Jézus odalép az asszonyhoz a kútnál, mi is úgy próbálunk közeledni. Iskolánk két éve egyházi intézmény, de az előtte beiratkozott, még hozzánk járó gyerekek iránt is ugyanolyan felelősséggel tartozunk –ahogyan Jézus is megszólította a samáriait, pedig ő sem volt „hivatalosan” az övé. Megszólítjuk őket az Igé-

vel. Amire azért nyitottak, mert mai forrongó világunkban a Tiszta Szó nagy kincs. Lelki szomjúságot jöttünk nem megszokott módon oltani. Így gyűlünk össze áhítatokra, csendesnapokra, tanári imaközösségre, szülői bibliaórára. Abban a tudatban, hogy Krisztus meg fogja kérdezni: segítettünk-e a szomjazónak? Ezért foglalkozunk a tanulók, tanárok, szülők lelki gondjaival, bajaival. Ha szükséges, tanítási időben is, külön erre használt termünkben örülünk az örülőkkel, sírunk a sírókkal. Valamit adni az inkognitóban kútnál tikkadó samáriai nőnek, valamit adni az otthon nem békességet kapó, frusztrált fiatalnak. Szeretetet az anélküli világban felnövőnek. Béekességet hozni a „kívül harc / bennem félelem” univerzumába. Isten Igéjével megérinteni azt, aki felé alig nyúlunk.

Felruházni a mezíteleneket... Meztelen voltam. Ki nem volt még az? Ki nem érezte még magát annak egy egzisztenciális nyomorban, egy meg nem értett gondolatban, egy kamaszkori szívdobbanásban?

Ruhát adni. Örömmel tapasztaljuk: A református intézmény közelsége gyümölcsözőbbé teszi a gyülekezeti diakóniát. Gyakoroljuk a hit apró gyümölcsei által, gyakoroljuk Református Egyházunk nagy közössége által (Szeretetszolgálat, Szeretethíd, stb.). Fontos plusz egy egyházi iskolában, hogy élénkebb a diakónia, a családok, gyermekek megsegítése. Egyben előremutató is, mert közben tanítunk. Vajon megtanítottuk-e a gyerekeket, hogy a szomjazónak inni kell adni? Vajon látták-e életünkön, hitünkön keresztül, hogy az elesettet támogattuk? Észrevették, hogy mikor szomjaztak, pohár vízért nyúltunk?

Pünkösöd és tanév vége. A félelemben remegő tanítványok szívét betölti a Szentlélek, hogy kimenjenek a világba. Az iskola falain belül ott a Szentlélek. Isten velünk van, és Ő segít abban, hogy hegyen épült városok lehessünk a magyar oktatási intézmények között.

Csűrös András

(A fenti cikk megjelent a Reformátusok Lapjában)

A tanév végével érkezett az évszárók ideje. A négy évet együtt töltő mostani nagycsoportok búcsúznak. Nemcsak a gyermekeket engedjük el iskolába, hanem a szülőket is megérinti az elköszönés. A Szivárvány csoport szülői nevében így búcsúzott Herczeg Mária, Sánta Villó anyukája.

Kedves Óvónénik, Dadusnéni!

Búcsúzom most én is a szülők, nagyszülők nevében. A ballagás olyan ünnep, amelyben jelen van az emlékezés és a búcsú, az útra hívás és az új iránti kíváncsiság.

Útjaink hamarosan elválnak, de hiszek benne, hogy hamarosan valahol ismét keresztezni fogják egymást.

Az itt eltöltött emlékek összekötnek bennünket. Annyi minden történt az elmúlt évek alatt. Jó felidézni az első napokat, heteket, amikor 3 évesen kezünket szorongatva lépték át gyermekeink az óvoda kapuját. A kezdeti sírás-rívást hamarosan felváltotta az önfeledt kacaj, a véget nem érő játék. Egyre többször arra érkeztünk, hogy anya, apa: had maradjak még. Mindez köszönhető a ti soha el nem fogyó

türelmeteknek, jókedveteknek. Egyszerre voltatok tanítói, barátai, szülőpótlói gyermekeinknek. Féltettétek, óvtátok a csemetéket, miközben következetesen neveltétek, és észrevétlenül fejlesztettétek őket. Családtagokká váltatok, akik részesei a mindennapi életünknek.

Most fájó szívvel búcsút kell mondanunk nektek és legfőképpen **köszönetet**. Hálával tartozunk nektek, az elmúlt évekért, a közös emlékekért, mindazért a törődésért, szeretetért, amellyel négy éven keresztül körülöleltétek gyermekeinket. Köszönjük, azt a sok tudást, lelkeséget, a felejthetetlen élményeket, legyen szó farsangról, kirándulásokról, szülők báljáról, adventi készülődésről, karácsonyokról, vetélkedőkről, családi napokról, mézeskalácssütésről, anyák napi műsorról, amit nyújtottatok nekünk, amely által gyermekeink és mi is többek lettünk. Köszönjük, hogy ennyit adtatok magatokból, és hogy minden piciny kis elültetett darabka belőletek most ott növekedhet gyermekeinkben.

Hálát adunk az Úrnak, hogy beléptetek életünkbe, és ott nyomot hagytatok. Kívánom nektek, hogy a boldogság kék madara és az Úr legyen veletek minden cselekedetekben. Kívánom, hogy minél több szeretetben és megértésben legyen részetek.

Herczeg Mária

Az óvoda felújításáról

A Halacska Református Óvoda 2013. decemberében az Új Széchenyi Terv Környezet és Energia Operatív Program keretein belül az „Épületenergetikai fejlesztések megújuló energiaforrás hasznosítással kombinálva” c. pályáza-

ton eredményesen szerepelt (pályázat száma: KEOP-5.5.0/B/12-2013-0393).

A pályázatban rögzítettek szerint az alábbiakban felsorolt munkálatokhoz nyertünk támogatást:

az ablakok cseréje,
a külső falak hőszigetelése, színezése,
napkollektorok és napelemek felszerelése,
a teljes fűtési hálózat cseréje.

A beruházás teljes költsége 66.294.000 Ft. Ehhez támogatásként 56.349.900 Ft-ot nyertünk. Az óvodának saját költségvetéséből kell az önrészt biztosítani. Az önrész összege: 9.944.100 Ft. Ebből az önrészből jelenleg 6.944.100 Ft áll rendelkezésre, és a Budapest-Budafoki Önkormányzat döntése értelmében az Önkormányzat az önrészhez 3.000.000 forintot biztosít számunkra. A beruházás végén egyértelmű lesz, hogy a kerület többi óvodájához hasonlóan, a döntően kerületi gyermekek jó körülmények közé kerülhetnek.

A kiviteli tervek elkészültek, a részletrajzokkal és a műleírásokkal együtt. Most folynak a közbeszerzési eljárások. A kivitelezést a tervek szerint 2014. július 1-től kezdjük meg. A befejezés végső időpontja: 2014. augusztus 19. Ahhoz, hogy ezt az időszakot maximálisan ki tudjuk használni, nagyon komoly előkészítő munkákat kell végezni az óvodán belül. Minden termet ki kell üríteni. Az óvoda zárásáig még jövő gyermekeket pedig összevont csoportokban kell elhelyeznünk, természetesen a szokásos szakmai igényességet szem előtt tartva. Az összevonásokkal lehetőség nyílik arra, hogy már az óvodazárás előtt bizonyos részterületeket átadjunk a kivitelezőknek. A felsorolt munkákon kívül a ter-

mek festése, bizonyos részek mázolása is részét képezi a teljes projektnek.

Az épület megszüpülése mellett szeretnénk a kerítések is átfesteni. Ehhez festéket kaptunk az Önkormányzattól, és komoly segítséget a Rózsakerti Demjén István Református Általános Iskola 8. osztályától, ahonnan 22 tanuló jön, és segít nekünk festeni.

Még egy újdonság lesz az óvoda életében: 2014. augusztus 25-től a „Reformator Culina” konyha fogja biztosítani az étkezést. A szerződéskötés már megtörtént.

Az óvoda sok-sok új dologgal várja a régi és az új óvodásokat a 2014/2015. tanév kezdetén. A tárgyi feltételek javulása még nagyobb és jobb keretet fog adni a szakmai munkához.

Dr. Kristóf Imréné

Piros Pünkösdi napján
mindenek újulnak,
a kertek, a mezők
virágba borulnak.

Budapest-Budafoki Református Egyházközség
Halacska Református Óvodája
1221 Budapest, Törley tér 3-4.
Tel. 06 (1) 482 02 24
Email: halacskaovi@freestart.hu